

2. **Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i art. 296 ust. 2 TFUE z powodu stwierdzenia, że środki nr 2 i 4 przysporzyły wnoszącej odwołanie korzyści.** W odniesieniu do środka nr 2 (gwarancji z 2008 r.): błędna wykładnia kryterium czasowego pojęcia przedsiębiorstwa przeżywającego trudności. Błędna wykładnia kryterium wynagrodzenia z tytułu gwarancji. W odniesieniu do środka nr 4 (gwarancji z 2010 r.): a) brak uzasadnienia w odniesieniu do przyznania gwarancji jako zwyczajowej praktyki; b) brak uzasadnienia w odniesieniu do nieodwracalnej szkody, jaką miała ponieść wnosząca odwołanie; c) brak uzasadnienia i naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do warunków gwarancji i wysokości opłaty; d) brak uzasadnienia w odniesieniu do szczególnej pozycji National Bank of Greece SA (ETE) jako prywatnego akcjonariusza.
3. **Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i art. 296 ust. 2 TFUE z powodu stwierdzenia, że środek nr 6 jest niezgodny ze wspólnym rynkiem,** a) jeśli chodzi o podporządkowanie ramom czasowym z 2011 r.; b) jeśli chodzi o podporządkowanie wytycznym na rzecz wspomaganie i restrukturyzacji.
4. **Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE, art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾ i art. 296 ust. 2 TFUE w odniesieniu do liczbowego wyrażenia pomocy, którą należy odzyskać z tytułu środków nr 2, 4 i 6,** w związku ze stwierdzeniami poczynionymi w zaskarżonym wyroku w odniesieniu do szczególnego charakteru pomocy w postaci gwarancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. 1999, L 83, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 1 lutego 2018 r. w sprawie T-506/15,
Republika Grecka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 6 kwietnia 2018 r. przez Republikę Grecką**

(Sprawa C-252/18 P)

(2018/C 190/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou i E. Chroni)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uwzględnienie odwołania, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu z dnia 1 lutego 2018 r. w sprawie T-506/15, jak opisano szczegółowo w odwołaniu, uwzględnienie skargi wniesionej przez Republikę Grecką w dniu 29 sierpnia 2015 r. zgodnie z odwołaniem, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2015/1119/UE z dnia 22 czerwca 2015 r. w części, w której instytucja ta nałożyła na nią a) korekty finansowe: jednorazową i ryczałtową w wysokości 313 483 531,71 EUR za lata składania wniosków 2009, 2010 i 2011 w zakresie bezpośredniej pomocy obszarowej oraz b) ryczałtową korektę finansową w wysokości 2 % w odniesieniu do wzajemnej zgodności za rok składania wniosków 2011,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi pięć zarzutów:

- A. W odniesieniu do części, w której w zaskarżonym wyroku zbadano podniesione w skardze zarzuty pierwszy i drugi, dotyczące korekty w wysokości 25 % pomocy obszarowej (pkt 48-140 zaskarżonego wyroku):

Pierwszy zarzut odwołania odnosi się do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r., jeśli chodzi o definicję użytków zielonych, do błędnego zastosowania art. 296 TFUE oraz do niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Drugi zarzut odwołania odnosi się do błędnej wykładni i błędnego zastosowania wytycznych (dokumentu VI/5530/1997) i dotyczy istnienia przesłanek zastosowania korekty finansowej w wysokości 25 %, do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 296 TFUE i art. 43, 44 i 137 rozporządzenia nr 73/2009, do niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, do naruszenia zasady równości broni i przeinaczenia sprawozdania podsumowującego.

- B. W odniesieniu do części, w której w zaskarżonym wyroku zbadano podniesiony w skardze zarzut trzeci, dotyczący nałożenia korekty finansowej w wysokości 5 % z powodu niedociągnięć w systemie identyfikacji działek rolnych (LPIS) (pkt 141-162 zaskarżonego wyroku):

Zarzut trzeci odwołania odnosi się do naruszenia zasady legalności, zasady dobrej administracji, prawa do obrony jednostki, do naruszenia zasady proporcjonalności, do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 296 TFUE oraz do niewystarczającego uzasadnienia.

- C. W odniesieniu do części, w której w zaskarżonym wyroku zbadano podniesiony w skardze zarzut czwarty, dotyczący nałożenia korekty finansowej w wysokości 2 % (pkt 163-183 zaskarżonego wyroku):

Czwarty zarzut odwołania odnosi się do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1122/2009 i art. 27 rozporządzenia nr 796/2004, do niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz do przeinaczenia treści skargi.

- D. W odniesieniu do części, w której w zaskarżonym wyroku zbadano podniesiony w skardze zarzut piąty, dotyczący systemu wzajemnej zgodności (pkt 184-268 zaskarżonego wyroku):

Piąty zarzut odwołania odnosi się do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 11 rozporządzenia nr 885/2006 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, a także do niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 23 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Die Länderbahn GmbH DLB / DB Station & Service AG

(Sprawa C-344/16) ⁽¹⁾

(2018/C 190/23)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 428 z 21.11.2016.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2018 r. – Rada Unii Europejskiej/ PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)

(Sprawa C-603/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 190/24)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 31.1.2017.
